

Fundació Studium Aureum
Temporada 2018-19, concert núm. 3

Nadal Espiritual
Monodies i Polifonies

Studium Aureum

Solistes

Gemma Clarissó, Do-in Peleteiro,
Maria Mulet, Raquel Ribas
Maria Rosselló, Sandra Solascasas

Violins

Ramon Andreu i Ricardo Duato

Viola

Maria José Gómez de la Vega

Violoncel

Dmitry Struchkov

Piano

Andreu Riera

Cor

Sopranos I

Do-in Peleteiro*, Raquel Ribas*, Maria Rosselló P.*,
Maria Rosselló, Sandra Solascasas*

Sopranos II

M José Campaner*, Bàrbara Femeníes, Mireia Martínez, Patricia Morales,
Maria Mulet*, Francesca M Salas

Contralts

Gemma Clarissó*, Amelia Forteza, Joana M Furió, Ció Gener*,
Petra Genestra, Rose-Marie Iglesias, Montserrat Sobrevias

*solistes

Director:

Carles Ponseti Verdaguer

Xerrada introductòria al concert:

Mercè Pons; compositora

"Alleluia"

(Codex de Montpellier circa 1250-1300)

"Gaudete Christus est natus"

(Piae cantiones circa 1582)

"Cant de la Sibil·la"

(interludis C. Ponseti)

"Weinachtliches Wiegenlied"

Arvo Pärt (1935)

"Away in a manger"

(tradicional) Arr. Ola Gjeilo

"The Lamb"

John Tavener (1944-2013)

"Days of beauty"

Ola Gjeilo (1978)

"O, Oriens" (estrena)

Mercè Pons (1968)

"A Ceremony of Carols" op. 28

Benjamin Britten (1913-1976)

Procession
Wolcum Yole!
There is no Rose
That yongë child
Balulalow
As dew in Aprille
This little Babe
In Freezing Winter Night
Spring Carol
Adam lay i-bouden
Recession

No està permès l'enregistrament d'àudio o vídeo del concert sense autorització prèvia.
Es prega desconnectar el telèfon mòbil.

No está permitida la grabación de audio o vídeo del concierto sin autorización previa.
Por favor desconecte su teléfono móvil.

Nadal Espiritual

Carles Ponseti Verdaguer

Al Nadal la música adquireix un especial significat. La nostra tradició cristiana ha farcit de músiques i representacions sacres la història de la concepció i naixement del Messies. Aquesta singular història és reviscuda cada any dins la nostra cultura i suposa un moment de celebració i bons desitjos entre els cristians. Des de la senzilla nadala, a l'oratori més grandiloqüent s'han contat i cantat aquestes històries sacres. Podríem citar una llarga llista de compositors, que recorren tota la història de la música, que han escrit en petita o gran mida alguna composició nadalenca. Però tal vegada és la inspiració popular la que més celebra aquest esdeveniment. El que és proper, el que és participatiu i la sensació d'oració conjunta que proporciona el "cantar" fan que Nadal sigui una manifestació musical principalment cantada. Des de les cantates de Bach als oratoris d'Handel, de les nades populars als Christmas anglosaxons, de les monodies com la Sibil·la a les darreres composicions d'Arvo Pärt. Totes juntes conformen un corpus monotemàtic sobre la vinguda de Jesús.

La nostra proposta pel present concert de Nadal serà un petit viatge per aquest món sonor que envolta el Nadal. Com és lògic algunes músiques estan totalment lligades a la seva funció litúrgica i formen part dels ritus que es rememoren, aquest seria el cas de la Sibil·la. D'altres han vist la llum de la seva inspiració en l'esperit i el missatge fraternal que representen aquestes festes i són més producte d'una necessitat reclamada per una societat que vol gaudir d'aquesta celebració.

Així començarem el nostre concert amb dues obres que daten del 1250 i 1580 respectivament. Aquesta és la primera vegada que retrocedim tant en el temps a l'hora d'interpretar música i ens introduïm en terrenys molt especialitzats i amb poques referències. És sabut que en aquestes èpoques la música bàsicament era un guió per desenvolupar, és a dir amb una base escrita se construïa un edifici sonor amb creativitat, imaginació i exhaurint molt els recursos. No era una obra acabada, en realitat cada vegada era diferent i aquí radicava part de la seva bellesa i frescor. Els dos cants estan basats en monodies que passen a ser polifonies en les seves successives repeticions i viceversa. La seva crua i despullada sonoritat de vegades és molt característica de l'austeritat espiritual que només cercava l'oració i la celebració.

Avançant un poc en el temps ens trobem el cant nadalenc per excel·lència a Mallorca: La Sibil·la. De la Sibil·la és de tots conegut que és un cant que fa més de 500 anys que es canta a Mallorca a la nit de Nadal. Aquest cant apocalíptic en el qual es desgrana el judici final i els patiments d'una humanitat pecadora, té les seves arrels en les profunditats dels cants cristians. La versió mallorquina més antiga d'aquest cant es troba al convent de la Concepció de Palma a un cantoral del segle XV que recull la lletra i la música. Encara que a través del temps ha anat "sofrint" variacions, i podríem dir que acomodacions als gusts del moment, ens han arribat una pluralitat d'interpretacions, les quals estan determinades principalment pels diferents costums i tradicions dels àmbits on es canten. Sobre si té o no té acompanyament, no podem saber amb rotunditat com era. En la nostra interpretació, hem volgut recrear un ambient místic i de recolliment i al mateix temps, mostrar diferents "variants" al cantar les vuit estrofes (quasi mai es canten totes) del text. Els interludis estan totalment basats en la mateixa manera de ser de l'escala musical utilitzada.

Continuam amb el nostre viatge musical i recalam en una bellíssima cançó de bressol nadalenque que, de la mà del compositor Arvo Pärt, és converteix en una petita obra d'art. El senzill i delicat text (cantat en rus) ens evoca el part, i la humilitat i tendresa amb la qual Maria bressola l'infant Jesús.

Away in a manger (Lluny en un pesebre) és una clàssica melodia nadalenca escrita als Estats Units al voltant 1885. En la versió que us oferim l'arreglista és el compositor ja conegut del nostre públic Ola Gjeilo. El compositor ha optat per un ambient molt íntim i acollidor. L'obra comença amb un pianissimo, on es crea una atmosfera en la qual apareix l'encantadora melodia que acompanya el text. A través de les successives estrofes, arriba un moment on l'acompanyament desapareix i tot el cor canta a l'uníson. Finalment retornam al clima de l'inici amb un pianissimo.

John Tavener fou un autor tremendament espiritual, minimalista, i un creador compromès en trobar el llenguatge més pur i transparent possible. La seva conversió a la religió ortodoxa va representar un punt d'inflexió en les seves composicions i gran part de la seva obra és de caràcter religiós. The Lamb (L'anyell) escrita el 1982 és una mostra de la seva idíl·lica estructura melòdica i harmònica que acompanya un exquisit text de l'escriptor William Blake (1757-1827). Aquesta obra figura a la banda sonora d'algunes conegudes pel·lícules com "La gran Bellesa".

Retornam a Gjeilo ara amb una obra basada en un text d'Emily Bronte (1818-1848): Days of Beauty. Encara que no sembla una temàtica nadalenca tan evident, la lletra evoca tal vegada els dies viscuts amb plenitud a la nostra infantesa en un entorn que bé pot ser el de Nadal, quan tot pareixia estar bé i ens sentíem en pau.

CANT DE LA SIBI·LA

Lo jorn del Judici
parrà qui haurà fet servici.

Jesucrist, Rei universal,
homen ver Déu eternal
del cel vindrà per a jutjar
i a cada u lo just darà.

Gran foc del cel davallarà;
mars, fonts i rius, tot cremarà.
Los peixos donaran grans crits
perdent los naturals delits.

Ans del Judici l'Anticrist vindrà
i a tot lo món turment darà,
i se farà com Déu servir
i qui no el crega farà morir.

Lo seu regnat serà molt breu;
en aquell temps sots poder seu
moriran màrtirs tots a un lloc
aquells dos sants, Elies i Enoc.

Lo sol perdrà la claredat
mostrant-se fosc i entelat,
la lluna no darà claror
i tot lo món serà tristor.

Als mals dirà molt agrament:
- Anau, maleits, en el turment!
anau-vos-ne en el foc etern
amb vòstron príncep de l'infern!

Als bons dirà: - Fills meus, veniu!
benaventurats posseïu
el regne que us he aparellat
des que lo món va ésser creat.

Oh humil Verge! Vós qui heu parit
Jesús Infant aquesta nit,
a vòstron Fill vullau pregar
que de l'infern vullà'ns lliurar!

Lo jorn del Judici
parrà qui haurà fet servici

Com sempre intentam oferir-vos músiques que s'obrin camí al costat del repertori tradicional. O Oriens (Oh sol naixent!) és una obra d'encàrrec feta a la compositora Mercè Pons especialment per aquest concert, per la nostra fundació i els seus integrants. Aquesta és una obra personalitzada, és a dir que cada nota escrita per les solistes ha estat pensada per les característiques de les seves veus, també per la dimensió del cor i els instrument que hi intervenen. La compositora ha escollit una de les set antífonas d'advent, concretament la cinquena. En aquesta antífona es diu textualment: "Oh, sol naixent, resplendor de la llum eterna i sol de justícia: vine i il·lumina als que estan a les tenebres i en l'ombra de mort.

Arribam ara a la que podem dir segona part d'aquest concert i que està íntegrament dedicada a l'obra "A ceremony of Carols" de Benjamin Britten. Aquesta és una de les obres més conegudes i reconegudes d'aquest compositor. Britten va viatjar als Estats Units en certa manera fugint de la segona guerra mundial. Britten era un declarat pacifista i va escriure una de les obres més importants en aquest sentit, el "War requiem" que s'estrenà després de la guerra. Britten va decidir tornar a la Gran Bretanya i, després de tres anys d'èxits musicals, va embarcar en un vaixell de càrrega Suec el 16 de març de 1942. El viatge va durar aproximadament un mes en el qual els submarins alemanys campaven per l'Atlàntic. Britten tenia la intenció d'acabar unes composicions que estava fent en aquell moment durant el viatge. El que va passar fou que els funcionaris de duanes varen confiscar-li els manuscrits de les partitures perquè podien ser un suposat codi secret o alguna cosa pareguda. Així en una de les escales, concretament a Halifax, Nova Escòcia, Britten va trobar un llibre de poemes medievals que varen ser la font a partir de la qual Britten va escriure a bord l'esmentada obra: Ceremony of Carols (Cerimònia de nades).

En aquesta obra el compositor aconsegueix una perfecta comunió entre els textos i la música. Dividida en 9 parts, amb una entrada i una sortida a manera de processó, s'alternen els cors amb petits solos i duets que canten la joia del Nadal, la vinguda de Jesús, la Mare de Déu i fins i tot al nadó bel·ligerant que exterminarà al dimoni. Amb un llenguatge prou modern, Britten va crear una perla musical que s'ha convertit en peça obligada del gran repertori. L'obra s'estrenà el 4 de desembre de 1943 en el Wigmore Hall de Londres dirigida per l'autor.

Navidad Espiritual

Carles Ponseti Verdaguer

En Navidad la música adquire un especial significado. Nuestra tradición cristiana ha llenado de músicas y representaciones sacras la historia de la concepción y nacimiento del Mesías. Esta singular historia es revivida cada año en nuestra cultura y supone un momento de celebración y buenos deseos entre los cristianos. Desde el sencillo villancico, al oratorio más grandilocuente se han contado y cantado estas historias sacras. Podríamos citar una larga lista de compositores, que recorren toda la historia de la música, que han escrito en pequeña o gran medida alguna composición navideña. Pero tal vez es la inspiración popular la que más celebra este evento. Lo próximo, lo que es participativo y la sensación de oración conjunta que proporciona el "cantar" hacen que la Navidad sea una manifestación musical principalmente cantada. Desde las cantatas de Bach a los oratorios de Handel, de los villancicos populares a los Christmas anglosajones, de las monodias como la Sibila a las últimas composiciones de Arvo Pärt. Todas juntas conforman un corpus monotemático sobre la venida de Jesús.

Nuestra propuesta para el presente concierto de Navidad será un pequeño viaje por este mundo sonoro que rodea la Navidad. Como es lógico algunas músicas están totalmente ligadas a su función litúrgica y forman parte de los ritos que se rememoran, este sería el caso de la Sibila. Otras han visto la luz de su inspiración en el espíritu y el mensaje fraternal que representan estas fiestas y son más producto de una necesidad reclamada por una sociedad que quiere disfrutar de esta celebración.

Así empezaremos nuestro concierto con dos obras que datan del 1250 y 1580 respectivamente. Ésta es la primera vez que retrocedemos tanto en el tiempo a la hora de interpretar música y nos introducimos en terrenos muy especializados y con pocas referencias. Es sabido que en estas épocas la música básicamente era un guion para desarrollar, es decir con una base escrita se construía un edificio sonoro con creatividad, imaginación y agotando mucho los recursos. No era una obra acabada, en realidad cada vez era diferente y aquí radicaba parte de su belleza y frescura.

Los dos cantos están basados en monodias que pasan a ser polifonías en sus sucesivas repeticiones y viceversa. Su a veces cruda y desnuda sonoridad es muy característica de la austeridad espiritual que sólo buscaba la oración y la celebración.

Avanzando un poco en el tiempo nos encontramos el canto navideño por excelencia en Mallorca: La Sibila. De la Sibila es de todos conocido que es un canto que hace más de 500 años que se canta en Mallorca la noche de Navidad. Este canto apocalíptico en el que se enumera el juicio final y los sufrimientos de una humanidad pecadora tiene sus raíces en las profundidades de los cantos cristianos. La versión mallorquina más antigua de este canto se encuentra en el convento de la Concepción de Palma, concretamente en un cantoral del siglo XV que recoge la letra y la música. Aunque a través del tiempo ha ido "sufriendo" variaciones, y podríamos decir que acomodaciones a los gustos del momento, nos han llegado una pluralidad de interpretaciones, las cuales están determinadas principalmente por las diferentes costumbres y tradiciones de los ámbitos donde se cantan. Sobre si tiene o no tiene acompañamiento, no podemos saber con rotundidad como era. En nuestra interpretación, hemos querido recrear un ambiente místico y de recogimiento y al mismo tiempo, mostrar diferentes "variantes" al cantar las ocho estrofas (casi nunca se cantan todas) del texto. Los interludios están totalmente basados en la misma manera de ser de la escala musical utilizada.

Continuamos con nuestro viaje musical y recalamos en una bellísima canción de cuna navideña que, de la mano del compositor Arvo Pärt, se convierte en una pequeña obra de arte. El sencillo y delicado texto (cantado en ruso) nos evoca el parto, y la humildad y ternura con la cual María mece al niño Jesús.

Away in a manger (Lejos en un pesebre) es una clásica melodía navideña escrita en Estados Unidos alrededor 1885. En la versión que os ofrecemos el arreglista es el compositor ya conocido de nuestro público Ola Gjeilo. El compositor ha optado por un ambiente muy íntimo y acogedor. La obra comienza con un pianissimo, donde se crea una atmósfera en la que aparece la bonita melodía que acompaña el texto. A través de las sucesivas estrofas llega un momento en el que el acompañamiento desaparece y todo el coro canta al unísono. Finalmente retornamos al clima del inicio con un pianissimo.

John Tavener fue un autor tremendamente espiritual, minimalista, y un creador comprometido con encontrar el lenguaje más puro y transparente posible. Su conversión a la religión ortodoxa representó un punto de inflexión en sus composiciones y gran parte de su obra es de carácter religioso. The Lamb (El cordero) escrita en 1982 es una muestra de su idílica estructura melódica y armónica que acompaña un exquisito texto del escritor William Blake (1757-1827). Esta obra figura en la banda sonora de algunas conocidas películas como "La gran Belleza".

Retornamos a Gjeilo ahora con una obra basada en un texto de Emily Bronte (1818-1848): Days of Beauty. Aunque no parece una temática navideña tan evidente, la letra evoca tal vez los días vividos con plenitud en nuestra niñez en un entorno que bien puede ser el de Navidad, cuando todo parecía estar bien y nos sentíamos en paz.

Como siempre intentamos ofrecer músicas que se abren camino junto al repertorio tradicional. O Oriens (¡Oh sol naciente!) Es una obra de encargo hecha a la compositora Mercè Pons especialmente para este concierto, para nuestra fundación y sus integrantes. Esta es una obra personalizada, es decir que cada nota escrita para las solistas ha sido pensada de acuerdo con las características de sus voces, también de acuerdo a la dimensión del coro y los instrumentos que intervienen. La compositora ha elegido una de las siete antifonas de Adviento, concretamente la quinta. En esta antifona se dice textualmente: "Oh, sol naciente, resplandor de la luz eterna y sol de justicia: ven e ilumina a los que están en las tinieblas y en la sombra de muerte".

Llegamos ahora a la que podemos decir segunda parte de este concierto y que está íntegramente dedicada a la obra "A Ceremony of Carols" de Benjamin Britten. Ésta es una de las obras más conocidas y reconocidas de este compositor. Britten viajó a los Estados Unidos en cierto modo huyendo de la segunda guerra mundial. Britten era un declarado pacifista y escribió una de las obras más importantes en este sentido, el "War Requiem" que se estrenó después de la guerra. Britten decidió volver a Gran Bretaña y, después de tres años de éxitos musicales, embarcó en un carguero sueco el 16 de marzo de 1942. El viaje duró aproximadamente un mes en el que los submarinos alemanes campaban por el Atlántico. Britten tenía la intención de terminar unas composiciones que estaba haciendo en ese momento durante el viaje. Lo que pasó fue que los funcionarios de aduanas le confiscaron los manuscritos de las partituras porque podían ser un supuesto código secreto o algo parecido. Así en una de las escalas, concretamente en Halifax, Nueva Escocia, Britten encontró un libro de poemas medievales que fueron la fuente a partir de la cual Britten escribió a bordo dicha obra: Ceremony of Carols (Ceremonia de villancicos).

En esta obra el compositor consigue una perfecta comunión entre los textos y la música. Dividida en 9 partes, con una entrada y una salida a modo de procesión, se alternan los coros con pequeños solos y duetos que cantan la alegría de la Navidad, la venida de Jesús, la Virgen e incluso el bebé beligerante que exterminará al demonio. Con un lenguaje bastante moderno, Britten creó una perla musical que se ha convertido en pieza obligada del gran repertorio. La obra se estrenó el 4 de diciembre de 1943 en el Wigmore Hall de Londres dirigida por el autor.

Alleluia

Psallite cum alleluia concrepando cum corde
voto Deo toto psallite cum alleluia

Gaudete Christus est natus

Gaudete, gaudete, Christus est natus
Ex Maria virgine, gaudete
Tempus adest gratiae, hoc quod optabamus
Carmina laetitiae devote redamus
Gaudete, gaudete, Christus est natus
Ex Maria virgine, gaudete
Gaudete, gaudete, Christus est natus
Ex Maria virgine, gaudete
Deus homo factus est natura mirante
Mundus renovatus est a Christo regnante
Gaudete, gaudete, Christus est natus
Ex Maria virgine, gaudete
Gaudete, gaudete, Christus est natus
Ex Maria virgine, gaudete
Ezechielis porta clausa per transitur
Unde lux est orta salus invenitur
Gaudete, gaudete, Christus est natus
Ex Maria...

Wheihnachtliches Wiegenlied

I radila Sina svayevo Pyervyentsa
i pyelenala Yevo i palazhila Yevo vyasli,
patomushto nye bilo
im myesta vgastinitse.
I pyelenala Yevo i palazhila Yevo vyasli.

Away in a manger

Away in a manger no crib for a bed
The little lord jesus laid down his sweet head
The stars in the bright sky looked down
where he lay
The little lord jesus asleep on the hay.

The cattle are lowing the baby awakes
But little lord jesus no crying he makes.
I love you lord jesus; look down from the sky
And stay by my side until morning is nigh.

Be near me lord jesus i ask you to stay
Close by me for ever, and love me, i pray.
Bless all the dear children in your tender care,
And fit us for heaven, to live with you there.

The Lamb

Little Lamb who made thee
Dost thou know who made thee
Gave thee life & bid thee feed
By the stream & o'er the mead;
Gave thee clothing of delight
Softest clothing wooly bright;
Gave thee such a tender voice
Making all the vales rejoice!
Little Lamb who made thee
Dost thou know who made thee

Al-leluia

Canteu amb l'al-leluia, ressonant amb
l'al-leluia amb tot el cor lliurat a Déu.
Canteu amb l'al-leluia!

Alegreu-vos, Crist ha nascut

Alegreu-vos, alegreu-vos, Crist ha nascut
de la Verge Maria.
Alegreu-vos, alegreu-vos, ha arribat el temps
de la gràcia que desitjàvem.
Alegreu-vos, alegreu-vos, Crist ha nascut
de la Verge Maria.
Entonem cants d'alegria devotament.
Alegreu-vos, alegreu-vos, Crist ha nascut
de la Verge Maria.
Déu ha esdevingut home amb gran
admiració de la natura; el món ha estat
renovat sota el regnat de Crist.
Alegreu-vos, alegreu-vos, Crist ha nascut
de la Verge Maria.
Ezequiel, per travessar la porta tancada d'on
la llum ha nascut, va trobar la salvació.
Alegreu-vos, alegreu-vos, Crist ha nascut
de la Verge Maria.

Bressol de Nadal

I va donar a llum al seu fill primogènit,
i el va embolicar en els bolquers,
i el posà en una menjadora,
perquè no hi havia
lloc per a ells a l'hostal.

Lluny en un pessebre

Lluny en un pessebre no hi havia bressol per
a un lliit. El petit senyor Jesús va recolzar el
seu dolç cap. Les estrelles del cel brillant van
mirar cap avall on va ficar-se el petit senyor
Jesús adormit al fenc.

El bestiar s'acosta al bressol, però el senyor
Jesús no plora per això. T'estimo Senyor
Jesús; mira cap avall des del cel i roman al
meu costat fins al matí.

Estigues a prop de mi Senyor Jesús, us demano
que us deixeu abraçar per mi per sempre, i
que m'estimeu, us ho prego. Que beneeixi
tots els fills estimats en la seva atenció tendra,
i ens ajudi a anar al cel, a viure amb Ell allà.

L'anyell

Oh petit anyell, qui t'ha fet?
Encara no saps qui t'ha fet?
T'ha donat vida i aliment
al costat del rierol i sobre el prat;
t'ha donat robes delicioses,
suavíssima llana brillant;
i t'ha donat una veu tan tendra
que la vall sencera s'alegra.
Oh petit anyell, qui t'ha fet?
Encara no saps qui t'ha fet?

Aleluya

Cantad con el aleluya, resonando con el
aleluya con todo el corazón entregado a
Dios. ¡Cantad con el aleluya!

Alegraos, alegraos, Cristo ha nacido

Alegraos, alegraos, Cristo ha nacido de la
Virgen María.
Alegraos, alegraos, ha llegado el tiempo de
la gracia que deseábamos.
Alegraos, alegraos, Cristo ha nacido de la
Virgen María.
Entonamos cantos de alegría devotamente.
Alegraos, alegraos, Cristo ha nacido de la
Virgen María.
Dios se ha convertido en hombre con gran
admiración de la naturaleza; el mundo ha
sido renovado bajo el reinado de Cristo.
Alegraos, alegraos, Cristo ha nacido de la
Virgen María.
Ezequiel, al atravesar la puerta cerrada de
donde la luz ha nacido, encontró la salvación.
Alegraos, alegraos, Cristo ha nacido de la
Virgen María.

Nana de Navidad

Y dio a luz a su hijo primogénito,
y lo envolvió en pañales,
y lo acostó en un pesebre,
porque no había lugar para
ellos en la posada.

Lejos en un pesebre

Lejos en un pesebre no había cuna para una
cama. El pequeño señor Jesús apoyó su
dulce cabeza. Las estrellas del cielo brillante
miraron hacia abajo donde meterse el
pequeño señor Jesús dormido en el heno.

El ganado se acerca a la cuna, pero el señor
Jesús no llora por ello. Te quiero Señor
Jesús; mira hacia abajo desde el cielo y
permanece a mi lado hasta la mañana.

Mantente cerca de mí Señor Jesús, te pido
que se deje abrazar por mí para siempre, y
que me quieras, se lo ruego. Que bendiga
todos los hijos queridos en su atención tierna,
y nos ayude a ir al cielo, a vivir con Él allí.

El cordero

Oh Corderillo, ¿quién te ha hecho?
¿Aún no sabes quién te ha hecho?
Te ha dado vida y alimento
junto al arrollo y sobre el prado;
te ha dado ropas deliciosas,
suavísima lana brillante;
y te ha dado una voz tan tierna
que el valle todo se alborozó.
Oh Corderillo, ¿quién te ha hecho?
¿Aún no sabes quién te ha hecho?

Little Lamb I'll tell thee
Little Lamb I'll tell thee!
He is called by thy name
For he calls himself a Lamb:
He is meek & he is mild
He became a little child:
I a child & thou a lamb
We are called by his name
Little Lamb God bless thee
Little Lamb God bless thee

Days of beauty

When days of beauty deck the earth
Or stormy nights descend
How well my spirit knows the path
On which it ought to wend

It seeks the consecrated spot
Beloved in childhood's years
The space between is all forgot
Its sufferings and its tears.

O Oriens

O Oriens,
splendor lucis aeternae,
et sol iustitiae:
veni,
et illumina sedentes in tenebris,
et umbra mortis.

A CEREMONY OF CAROLS

"Procession"

Hodie Christus natus est;
Hodie Salvator apparuit;
Hodie in terra canunt angeli,
Hodie exsultant iusti, dicentes:
Gloria in excelsis Deo.
Alleluia!

"Wolcum Yole!"

Wolcum be thou hevenè king.
Wolcum Yole!
Wolcum, born in one morning.
Wolcum for whom we sall sing.
Wolcum be ye Stevene and Jon.
Wolcum Innocentes everyone.
Wolcum, Thomas marter one.
Wolcum, be ye, Good Newe Yere.
Wolcum, seintes lefe and dere,
Wolcum Yole! Wolcum!
Candelmesse, Quene of bliss.
Wolcum bothe to more and lesse.
Wolcum be ye that are here.
Wolcum Yole!
Wolcum alle and make good cheer.
Wolcum alle another yere.
Wolcum Yole! Wolcum!

"There is no rose"

There is no rose of such vertu
As is the rose that bare Jesu.
Alleluia.

Oh Anyell, jo he de dir-ho,
Oh Anyell, jo he de dir-ho:
es diu pel teu mateix nom,
doncs que Anyell a si mateix es diu:
és afable i bondadós,
d'un nen va tenir l'aparença:
a nosaltres, nen i anyell,
pel seu nom ens anomenen tots.
Anyell que Déu et beneeixi.
Anyell que Déu et beneeixi.

Dies de bellesa

Quan els dies de bellesa cobreixen la terra.
O baixen les nits tempestuoses.
Que bé coneix el meu esperit el camí.
Sobre el qual ha de passar

Cerca el lloc consagrat.
Estimat en els anys de la infantesa.
Tot l'espai transcorregut és oblidat
Els seus patiments i les seves llàgrimes.

Oh Orient!

Oh Orient,
resplendor de la llum eterna
i sol de la justícia;
Vine,
i il·lumina els que seuen en les tenebres
i en l'ombra de la mort.

CEREMONIA DE NADALES

Processó

Avui Crist ha nascut;
avui ha aparegut el Salvador;
Avui els àngels canten a la terra,
Avui s'alegren els justos tot dient:
Glòria a Déu a dalt del cel!
Al·leluia"

Benvingut

Benvingut Tu, el nostre rei celestial.
Benvingut al Nadal.
Benvingut, tu que vas néixer aquest matí.
Benvingut Tu, per a qui cantarem!
Benvinguts, vosaltres, Esteban i Juan,
Benvinguts tots els nens innocents,
Benvingut, Tomàs, el màrtir,
Benvingut bon any nou
Benvinguda, al mateix temps, l'Epifania
(dotzè dia).
Benvinguts
Benvinguts, sants benvolguts i estimats.
Festa de la Candelera, reina de la bondat,
Benvinguts grans i petits.
Benvinguts els que són aquí,
Benvinguts tots i alegreu-vos.
Benvinguts tots, un any més.

No hi ha rosa de tal virtut

No hi ha rosa de tal virtut,
com la rosa que va portar a Jesús.
Al·leluia.

Oh Cordero, yo he de decirlo,
Oh Cordero, yo he de decirlo:
se llama por tu mismo nombre,
pues que Cordero a sí se llama:
es apacible y bondadoso,
de un niño tuvo la apariencia:
a nosotros, niño y cordero,
por su nombre nos llaman todos.
Cordero que Dios te bendiga.
Cordero que Dios te bendiga.

Días de belleza

Cuando los días de belleza cubren la tierra.
O descienden las noches tormentosas.
Qué bien conoce mi espíritu el camino.
Sobre lo que debe pasar

Busca el lugar consagrado.
Amado en los años de la infancia.
Todo el espacio transcurrido es olvidado
Sus sufrimientos y sus lágrimas.

¡Oh Oriente!

Oh Oriente,
resplendor de la luz eterna
y sol de la justicia;
Ven,
e ilumina a los que se sientan en las tinieblas
y en la sombra de la muerte.

CEREMONIA DE VILLANCICOS

Procesión

Hoy Cristo ha nacido;
Hoy ha aparecido el Salvador;
Hoy los ángeles cantan en la tierra,
Hoy se alegran los justos diciendo:
¡Gloria a Dios en las alturas!
¡Aleluia!

Bienvenido

Bienvenido Tú, nuestro rey celestial.
Bienvenido a Navidad.
Bienvenido, tú que naciste esta mañana.
Bienvenido Tú, para quien cantaremos!
Bienvenidos, vosotros, Esteban y Juan,
Bienvenidos todos los niños inocentes,
Bienvenido, Tomás, el mártir,
Bienvenido buen año nuevo
Bienvenida, al mismo tiempo, la Epifanía
(duodécimo día).
Bienvenidos
Bienvenidos santos amados y queridos.
Fiesta de la Candelaria, reina de la bondad,
Bienvenidos grandes y pequeños.
Bienvenidos los que están aquí,
Bienvenidos todos y alegraos.
Bienvenidos todos, un año más.

No hay rosa de tal virtud

No hay rosa de tal virtud,
como la rosa que llevó a Jesús.
Aleluia.

For in this rose containèd was
Heaven and earth in litel space,
Res miranda.
By that rose we may well see
There be one God in persons three,
Pares forma.
The aungels sungen the shepherds to:
Gloria in excelsis Deo.
Gaudeamus.
Leave we all this werldly mirth,
And follow we this joyful birth.
Transeamus.

"That yongë child"

That yongë child when it gan weep
With song she lulled him a sleep;
That was so sweet a melody
It passèd alle minstrelsy.
The nightingalë sang also:
Her song is hoarse and nought thereto:
Whoso attendeth to her song
And leaveth the first then doth he wrong.

"Balulalow"

O my dere hert, young Jesu sweat,
Prepare thy creddil in my spreit,
And I sall rock thee to my hert,
And never mair from thee depart.
But I sall praise thee evermoir
With sanges sweet unto thy gloir;
The knees of my hert sall I bow,
And sing that richt Balulalow.

"As dew in Aprile"

I sing of a maiden that is makèles:
King of all kings to her son she ches.
He came al so stille there his moder was,
As dew in Aprile that falleth on the grass.

He came al so stille to his moder bour,
As dew in Aprile that falleth on the flour.
He came al so stille there his moder lay,
As dew in Aprile that falleth on the spray.
Moder and mayden was never none but she;
Well may such a lady Goddes moder be.

"This little Babe"

This little Babe so few days old is come to
rifle Satan's fold;
All hell doth at his presence quake though
he himself for cold do shake;
For in this weak unarmed wise the gates of
hell he will surprise.
With tears he fights and wins the field,
his naked breast stands for a shield;
His battering shot are babish cries,
his arrows looks of weeping eyes,
His martial ensigns Cold and Need
and feeble Flesh his warrior's steed.
His camp is pitchèd in a stall,
his bulwark but a broken wall;
The crib his trench, haystacks his stakes;

Doncs dins de la rosa (anomenada Maria)
van estar continguts el cel i la terra en un
sol espai. Fet miraculós.
Per aquesta rosa, ara podem veure,
que hi ha un sol Déu en tres persones de la
mateixa naturalesa.
Els àngels van cantar als pastors.
Glòria a Déu en el més alt!
Alegrem-nos.
Deixem tota aquesta alegria mundana, i
seguim aquest alegre naixement.
Avancem.

"Quan aquest nen"

Quan aquest nen petit va començar a plorar,
amb la cançó, ella el acaronar per dormir.
Va ser una melodia tan dolça,
que sobrepassava l'art dels ministrers!
El rossinyol també va cantar,
Però la seva cançó era ronca i feble:
Qui escolta la cançó del rossinyol.
i s'aparta de la de Maria, s'equivoca.

"Cançó de bressol"

Oh amor del meu cor, jove Jesús dolç,
prepara el teu bressol en el meu cor,
I et gronxaré amb gran amor,
I mai m'allunyaré del teu costat.
Et lloaré per sempre,
amb dolces cançons a la teva glòria. Els
genolls de tot el meu cor inclino. I cantaré
aquesta merescuda "Cançó de bressol".

"Com rosada a l'abril"

Jo cant a una donzella que no té marit,
Ella va triar, com a fill, al rei de tots els reis.
On la seva mare es trobava, Ell va venir a
nosaltres tranquil·lament. Com rosada a
l'abril que cau sobre l'herba.
Va venir dolçament a l'habitació de la seva
mare, Com rosada a l'abril que cau sobre
l'herba. Va venir dolçament on la seva mare
reposava, Com rosada a l'abril que cau sobre
les branques de la flor. Mai hi ha hagut tal
mare i donzella al mateix temps; Què apropiat
és que aquesta sigui la mare de Déu.

"Aquest petit infant"

Aquest petit ésser d'uns pocs dies, Ha
vingut a apoderar-se de la fossa de Satanàs:
Tot l'infern tremola a la seva presència, tot i
que ell mateix està tremolant de fred;
perquè amb la seva feble i desarmada
saviesa, forçarà les portes de l'infern.
Amb les seves llàgrimes lluita i venç,
el seu pit nu com a escut,
els seus crits d'infant com a projectil,
com a fletxes, la mirada dels seus ulls en
llàgrimes, el fred i la fam com a estandard,
I la carn feble com a cavall.
El seu campament està disposat en un estable,
La seva muralla és només un mur enfonsat,
El pessebre és el seu fossat, les tiges de fenc

Pues dentro de la rosa (llamada María)
estuvieron contenidos el cielo y la tierra en
un solo espacio. Hecho milagroso.
Por esa rosa, ahora podemos ver,
que hay un solo Dios en tres personas de
la misma naturaleza.
Los ángeles cantaron a los pastores.
¡Gloria a Dios en lo más alto!
Regocijémonos.
Dejemos toda esta alegría mundana, y
sigamos este alegre nacimiento.
¡Avancemos!

"Cuando ese niño"

Quando ese niño pequeño comenzó a llorar,
con la canción, ella lo arrulló para dormir.
Fue una melodía tan dulce,
que sobrepasaba el arte de los ministriles!
El ruiseñor también cantó,
Pero su canción era ronca y débil:
Quien escucha la canción del ruiseñor.
y se aparta del de María, se equivoca.

"Canción de cuna"

Oh amor de mi corazón, joven Jesús dulce,
prepara tu cuna en mi corazón,
Y te meceré con gran amor,
Y nunca me alejaré de tu lado.
Te alabaré por siempre,
con dulces canciones a tu gloria. Las
rodillas de todo mi corazón inclino. Y
cantaré esta merecida "Canción de cuna".

"Como rocío de abril"

Yo canto a una doncella que no tiene esposo,
Ella eligió, como hijo, al rey de todos los reyes.
Donde su madre se encontraba, Él vino a
nosotros tranquilamente. Como rocío en
abril que cae sobre la hierba.
Vino dulcemente a la habitación de su madre,
Como rocío en abril que cae sobre la hierba.
Vino dulcemente adonde su madre reposaba,
Como rocío en abril que cae sobre las
ramas de la flor. Nunca ha habido tal madre y
doncella al mismo tiempo; Qué apropiado
es que esta sea la madre de Dios.

"Este pequeño niño"

Este pequeño ser de unos pocos días,
Ha venido a apoderarse del foso de Satanás:
Todo el infierno tiembla ante su presencia,
aunque él mismo está temblando de frío;
porque con su débil y desarmada
sabiduría, forzará las puertas del infierno.
Con sus lágrimas lucha y vence,
su pecho desnudo como escudo,
sus gritos de niño como proyectil,
como flechas, la mirada de sus ojos en lágrimas,
el frío y el hambre como estandarte,
Y la carne débil como caballo.
Su campamento está dispuesto en un establo,
Su muralla es sólo un muro hundido,
El pesebre es su foso, los tallos de heno,

of shepherds he his muster makes;
And thus, as sure his foe to wound,
the angels' trump alarum sound.
My soul, with Christ join thou in fight,
stick to the tents that he hath pight.
Within his crib is surest ward,
this little Babe will be thy guard.
If thou wilt foil thy foes with joy,
then flit not from this heavenly Boy.

"In freezing winter night"

Behold, a silly tender babe
in freezing winter night,
In homely manger trembling lies;
alas, a piteous sight!
The inns are full,
no man will yield this little pilgrim bed.
But forced he is with silly beast,
in crib to shroud his head.
This stable is a Prince's court,
this crib his chair of State;
The beast are parcel of his pomp,
this wooden dish his plate.
The persons in that poor attire his royal
liveries wear;
The Prince himself is come from Heav'n;
this pomp is prizèd there.
With joy approach o Christian wight,
do homage to thy King;
And highly praise his humble pomp,
wich he from Heav'n doth bring.

"Spring Carol"

Pleasure it is to hear iwis, the Birdès sing.
The deer in the dale, the sheep in the vale,
the corn springing.
God's purvayance for sustenance,
it is for man, it is for man.
Then we always to give him praise,
and thank him than.

"Deo gracias"

Deo gracias! Deo gracias!
Adam lay ibounden,
bounden in a bond;
For thousand winter,
thought he not too long.
Deo gracias! Deo gracias!
And all was for an appil,
and appeil that he tok,
As clerkès finden weitten in their book.
Deo gracias! Deo gracias!
Ne had the appil takè ben,
the appil takè ben,
Ne haddè never our lady,
a ben hevenè quene.
Blessèd be the time that appil takè was.
Therefore we moun singen.
Deo gracias! Deo gracias!

les seves llances. Els pastors formen les seves
tropes, i així, segurs de ferir l'enemic, les
trompetes dels àngels donen el senyal d'alarma.
Ànima meva, uneix-te amb Crist en aquesta
lluïta, ocupa les tendes que ha erigit; en el
seu pessebre hi ha el refugi més segur;
Aquest petit ésser serà el teu guardià.
Si vols vèncer als teus enemics amb l'alegria,
no abandonis aquest petit infant.

"A la gelada nit d'hivern"

Heus aquí, un nen tendre i indefens,
a la gelada nit d'hivern,
En un simple pessebre està estès i tremolant.
Ai, quina visió tan llastimosa!
Les posades estan plenes;
cap home vol cedir un petit llit a aquest pelegrí.
Ell és forçat a quedar-se amb bèsties ximplas,
en un pessebre per recolzar el seu cap.
Aquest estable és la cort d'un príncep,
aquest pessebre el seu tron;
Les bèsties són part de la seva pompa,
El plat de fusta és tot el seu servei.
Les persones en aquest abillament pobre
porten les seves lliurees reals;
Aquest príncep ha vingut del cel en persona;
aquesta pompa és molt apreciada allà.
Apropa't amb alegria, oh cristià!
Fes un homenatge al teu rei,
i enalteix la humil pompa,
que porta del cel.

"Nadala de primavera"

Sempre és un plaer escoltar els ocells cantar,
veure els cérvols i les ovelles a la vall,
el blat de moro brollant.
Déu proveeix suport
per a tots nosaltres.
Per tant, sempre hem de lloar-lo
I donar-li les gràcies.

"Donem gràcies a Déu!"

Donem gràcies a Déu!
Adam va estar lligat
al pecat durant
quatre mil anys,
encara que això no li va semblar tan llarg.
Donem gràcies a Déu!
I tot va ser per una poma.
que va agafar, com els savis troben
escrit al seu llibre.
Donem gràcies a Déu!
Si aquesta poma mai hagués estat agafada,
llavors la nostra Senyora mai hauria estat
reina celestial.
Beneït sigui el moment en què la poma va
ser presa.
Per tant, hem de cantar
Donem gràcies a Déu!

así, seguros de herir al enemigo, las
trompetas de los ángeles dan la señal de alarma.
Alma mía, únete con Cristo en esta lucha,
ocupa las tiendas que ha erigido; en su
pesebre está el refugio más seguro; este
pequeño ser será tu guardián.
Si quieres vencer a tus enemigos con la
alegría, no abandones este pequeño niño.

"En la helada noche de invierno"

He aquí, un niño tierno e indefenso,
en la helada noche de invierno,
En un simple pesebre está tendido y temblando.
¡Ay, qué visión tan lastimosa!
Las posadas están llenas; ningún hombre quiere
ceder una pequeña cama a este peregrino.
Él es forzado a quedarse con bestias tontas,
en un pesebre para acurrucar su cabeza.
Este establo es la corte de un príncipe,
Este pesebre su trono;
Las bestias son parte de su pompa,
El plato de madera es todo su servicio.
Las personas en ese atuendo pobre
llevan sus libreas reales;
Este príncipe ha venido del cielo en persona;
esta pompa es muy apreciada allí.
Acercate con alegría, oh cristiano!
Haz un homenaje a tu rey,
y enaltece la humilde pompa,
que trae del cielo.

"Villancico de primavera"

Siempre es un placer escuchar a los pájaros
cantar, ver los ciervos y las ovejas en el valle,
el maíz brotando.
Dios provee sustento
para todos nosotros.
Por tanto, siempre debemos alabarle
Y darle las gracias.

"¡Demos gracias a Dios!"

¡Demos gracias a Dios!
Adán estuvo atado
al pecado durante
cuatro mil años,
aunque esto no le pareció tan largo.
¡Demos gracias a Dios!
Y todo fue por una manzana.
que cogió, como los sabios
encuentran escrito en su libro.
¡Demos gracias a Dios!
Si esa manzana nunca hubiera sido
cogida, entonces nuestra Señora nunca
habría sido reina celestial.
Bendito sea el momento en que la manzana
fue tomada.
Por lo tanto, debemos cantar
¡Demos gracias a Dios!

BON NADAL!

DURENDESA®
ASESORES INMOBILIARIOS

Rotger

MUSICASA

Fundació per al
Conservatori Superior
de Música i Dansa de les Illes Balears

www.fundaciostudiumaureum.cat
email: info@fundaciostudiumaureum.cat